అక్షరతూణీరం

కవిత్వం విత్తనం తెగులు ?

త్రాజా తెలుగు సరస్వతి బాపూ బులుపూ గురించి నేను రాసిన తొలి వ్యాసంలో, కవిత్వ భవిష్యత్తును గురించి ఒక సందేహం వెలిబుచ్చాను కవిత్వరూపేది క్షీణావస్థలో ఉన్నది అనేవాళ్ళం, ఆంధ్ర దేశంలోని గేయ కవిత్వానికి మాత్రమే అన్వయించేదేగాదు భారతీయ కవిత్వానికి కూడా కాదు విశాల ప్రపంచరంగంలో మొత్తంమీద, కవిత్వం విత్తనానికి తెగులు పట్టిందా అనే అనుమానం, భయం, అనేక విమర్శకులను ఆవహించాయి కావ్యాలు పరంపరగా వెలువడుతూనే ఉన్నాయి కవులు లోకంలో జనసంఖ్యకు ఏ లోటూలేదు సమృద్ధిలో కూడా క్షామమా ఏమిటి? ఇది పరస్పర వ్యాఘాతం కాదా?

సాహిత్యసంతానంలో కవిత్వరూపేది మిగత వాటన్నిటికి పెద్దన్న మనిషికి వాక్కు కావడంతో టీ కవి అయ్యాడు వ్యక్తికోసం గాని, సంఘానికోసం గాని, ఆ మాయక (అజ్ఞానం?) కైకవాక్కులోనే, తేనిది ఉన్నట్టుగా, ఉన్నది తేట్టుగా, కల నిజంగా, నిజం కలగా, ఊహించే విచిత్రమైన మనస్తత్వం ప్రజలంగావుంటుంది ఈ దక్షోశేషాన్ని దేవాయువ్వన వార్ధక్యాలలో అట్టేపిలుపుకొని, ప్రపంచాన్ని అస్తవ్యస్తంగా చూసి చిత్రించే స్వభావ పదను పెట్టుకొన్న వాడే కవి అయితే అనేకులకు మనుకు త్వరలోనే కంటి పొరలు కరిగిపోతాయి ఊహించే శక్తిన్న గిల్లుతుంది ప్రజలనుంచి ఐయుపడటానికి కోతులు ఉగ తెలియడ మంటూ కవులు ఉలిపిట్టెలు కాబట్టి, వర్ధిల్లు వర్ధిల్లు అన్నట్లు శైకవానికి దైవత్వానికి అభేదం పాటించి, ఎదిగి కూడా చంటి బిడ్డలై జీవించగోరుతారు

మానవ వ్యక్తులు తప్పనిసరిగా బాల్య కౌమార యవ్వన వార్ధక్యదశల పాలుగాకతప్పదు కాని మానవ జాతి రేపు యవ్వన ప్రాంగణాన అడుగు పెట్టివుంది విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని కర్తృం చేసుకొన్నది విశ్వాసాలను ఒక్కొక్కదాన్ని పెక్కు పెట్టి వేస్తున్నది ధర్మములను ఒక్కొక్కదాన్ని పొరలు విప్పివేస్తున్నది మతం పట్టి మూఢాస్తున్నది పురాణ గ్రంథం పురుషుల భోజనమవుతున్నది రవీంద్రుడు కల్పించిన విధంగా వాణియొక్క కచ్చపీ వీణాదండాన్ని ఆధునిక మానవుడు క్రమోపకరణంగా మారి వేస్తున్నాడు ఒకవాటి దేవి, మరొకవాటి కామిని, ప్రకృతి నేటికి దాని అవుతున్నది ఇది శుభ పరిణామ మే కావచ్చు గాక, అయితే ఏమాయె? శాస్త్ర విషయాల ముందు కళా విషయాలు పోకరిల్లలేదూ? మతం మాధ్యమంతో బాటు కావ్యం నిరాదరణ పాలు కాలేదూ? అందుచేత ప్రవర్తమానయుగ ధోరణి, కావ్యధోరణికి పొరుకుపడరడంలేదు ఒకటి ముఖ్యంగా శాస్త్రీయ ఆలోచనకు అంకితంకాగా, రెండవది ముఖ్యంగా ఊహామయభావనకు అంకితమైంది ఒకటి నిష్ఠురమైన నీళ్ళన్ని దర్శించగోరగా, రెండవది సుందరమైన కల్పనను దర్శించగోరుతుంది ఒకదానికి మెదడు తేగపెగి, గుండె పలుచబడింది, రెండవ దానికి గుండె బాగాని స్తూంది, మెదడు నున్నగిల్చింది చూడగా, ఈ ఏకపక్ష విపర్యాసమేది రెంటికీదేటే హృదయపదార్థం లోపిస్తున్న ఆధునిక సాగరత రాక్షసానికి పూనుకొంటుందేమో, బుద్ధిబలం లోపిస్తున్న కళాప్రకర్ష ఆదిమ బర్బరత్వానికి పర్యాయపదమౌతుందేమో?

పులికి పుట్టలోడైంది భవిష్యత్తు ప్రాభవం ఇంకా అవుల జరుగుతున్న నేటి "స్వేచ్ఛా"యత ప్రపంచంలో, కళలకు అన్నిటికీ దురంతమైన ప్రమాణం పట్టిఉంది రాజకీయ, ఆర్థికరంగాలలో కనిపించే వ్యక్తి దృష్టే, కళారంగంలోకూడా కనిపిస్తూ ఉంది ఆర్థిక అరాజకానికి ప్రతిబింబమే కళల వల్లకాడు తన భవిష్యత్తులో తనకే సమ్మతం చెదిరి, ముందున్న మెపళ్ళ పంథుగగురించి భయోన్మాదాలతో ధన స్వాస్థ్యం విశ్వవిస్తూ ఆక్రోశిస్తూ ఉన్నట్టుగానే, కళాకారులు కూడా నిరాశను తమ మతం చేసుకొన్నారు కన్న విప్పి నిష్ఠురమైన బాహిర జీవితాన్ని చూసి చిత్రించకొల్లక, మాగన్నుపడి మానసిక అగాధాన్ని తవ్వితలకెత్తుతున్నారు వ్యక్తి అనుభవమేగాని, సామూహిక కానుభవం వారికి రుచించదు ఎవరి అనుభూతివారిది, ఎవరి భావజాలం వారిది, ఎవరి ప్రమాణం వారిది ఆధునిక కళావిషయాలలో, వస్తువు కంటె రీతిముఖ్యమైపోయింది ప్రయోజనంకంటె శిల్పంప్రశస్తమైంది ఉదాత్తతకంటె అందం మాన్యమై పోయింది అయినా ఇదేమి అందం? విశారమే అందంగా గణనకెక్కింది విచిత్రమే అందంగా రాణించింది

భవిష్యత్తు వ్యవస్థ ప్రమాదంనాటి ప్రమాదంలో పడుతున్న ఈ చారిత్రక యుగ సంధ్యాకాలంలో, భావశిల్పాల రూపాలవంటి మ్యూజియం, దాదా యిజం, సర్రియలిజంవంటి పేడదిబ్బ మీది పుట్టగొడుగులు పుట్టుకొస్తున్నాయి. కళలకూ ప్రజలకూ మధ్య గల భావబంధం పడలింది కళాకారుడి వ్యక్తి సంతృప్తే కళయొక్క ఉత్కృష్టతకు గీటురాయి అయింది ఈ దెబ్బ ముఖ్యంగా కవిత్వానికి తగిలింది అసలే అరి, కవి వ్యక్తిని ఆశ్రయించుకొని, దాని హృదయంలో మొత్తి వరాల బటువున పెరిగి మెదడులో అల్లుకొని సుతారపు పువ్వుతీగెకదా, దానికి వ్యక్తి వాదం జతచేరేసరికి, మరీ సంకుచితమై పోయింది దాని పరిధి ఇంతవరకు కవివ్యక్తి దానికి జనకుడైనా, శిష్య పాతకులు దానికి వరులవుతూ కన్నాన ఇప్పుడో? జనకుడూ భర్తా ఒకరే అయ్యారు రాసినవాడికేతప్ప, మిగతావారికి బోధపడే వీలు వైదొలగింది సంకేతాలు పూర్తిగా కవివ్యక్తిగత అనుభూతులనుండి మాత్రమే తీసుకోవడం మొదలైంది అందుచేత అవి పాఠకులకు పొడుపుకథలై మార్చుకున్నాయి అసలే పాఠకుల కొరతఉన్న కవిత్వానికి, పాఠకులే కరువౌతున్నారు శుద్ధంపలకరా పెళ్ళికొడకా అంటే, కవి గారు పోలుకంబాలు పెరికి పొయిలో పెట్టమంటున్నారు హృదయ సంతీపని కావలసిన కావ్యం ప్రాణాంతక పాషాణమౌతున్నది కళ్యాణికి మారుముఖారి విబడుతున్నది జీవితాన్ని కీర్తించడంగాక, మృత్యువుకు అభిషేకం చేస్తున్నాడు అందుచేత సాంఘిక సత్యానికి కావ్యతత్వానికి నేడు ఉప్పు నిప్పుగా పరిణమించింది

పూర్తిగా వ్యక్తిశే పరిమితమైపోయిన కావ్యం బతికేట్టా చచ్చేట్టా? ప్రచురణకర్తలు జంకక ఏంచేస్తారు? పాఠకులు కంటగించక ఏంచేస్తారు? కవి దరిచేరిగాక ఏంచేస్తాడు? అందు

శ్రీ కె. వి. రమణారెడ్డి

బేతాళ ఎడ్మండ్ విల్సన్‌వంటి పాశ్చాత్య విమర్శకుడు కూడా, కవి రోగిని పరీక్షించి, పెదాలు విరుస్తున్నాడు

ఏ అమెరికానో, ఫ్రాన్సునో, ఇంగ్లాండునో మనుష్యులో పెట్టుకొని, ఆంధ్ర కవిత్వానికి గూడా మృత్యువు ఆసన్నమౌతున్నదని అనేంత పెద్ద జాణ్ణి కాదు మనమింకా ధనస్వామ్య వ్యవస్థ ప్రారంభ దశలోనే ఉన్నాం మన భావజాలంకూడా ఇంకాపూర్తిగా రోగగ్రస్తం కాలేదు సర్రియలిజం వంటి పాశ్చాత్య రోగ క్రిములు రానూ వచ్చాయి, పోనూ పోయాయి చారిత్రక నిరాశ మన కవుల కప్పుడే రాబోసిన అగత్యమేమీ లేదు మన కవుల నిరాశ, అరువు తెచ్చుకొన్న సాజాకు నిరాశ మాత్రమేకాదు, వారి వ్యక్తిగత జీవితాల ఒడుదుడుకులుకూడా దీనిని కల్పించాయి వర్షాకాల గగనంలో చంద్రుడిమీదికి వచ్చిపోటేకచ్చి, కప్పి పుట్టేకప్పి, ఇంతలో మరొకపైపుకు దూసుకుపోయే మబ్బువంటిది తెలుగు యువకవులని నాకు కాబట్టి భయంలేదు

అయితే తెలుగు కవులకు ఒక విషయం గమనించాలి గేయకవిత్వం క్రమేపీ నిరాదరణకు లోనౌతున్నది కారణ మేమంటారు? రాసే విషయాలు రాసినా అరిగిపోయాయి ఇతివృత్తం మార్పు చెందడంలేదు అదే వేళ్ళ, అదే గుమాస్తా, అదే విప్లవం' రాసే పద్ధతి కూడా సహజ యారీకావడంలేదు పాటకు ఈ 'గేయం' ఏమాత్రం అనువుకావడం లేదు పోనీ పట్టి చదివించేటంత గట్టి పదకు ఉన్నదా అంటే అదీ కొరవడుతున్నది. చరణాలను తుంచి తెంచి నిలిపితే తప్ప, గద్యానికీ గేయానికీ భేదం తెలియడంలేదు గేయానికి ఒక రీతి, ఒక నీతి లేకుండాపోయాయి పద్యాలు వినివిని మచ్చికపడిన తెలుగు చెవులకు గేయమనేది విదేశీ వస్తువులకే వినిపిస్తున్నది అందుచేత మనకు ఒకనిర్మాణశిల్పం అత్యవసర మనిపిస్తున్నది మన పాఠకులు (ఇంకా ఎవరైనా మిగిలి ఉంటే) పల్లెల్లో ఉన్నా, పట్నాల్లో ఉన్నా, ఇంకా భూస్వామ్యావశేషాల నుప్పిట్లో ఉన్నవాళ్లు వాళ్ళ భావజాలం కూడా ఇంకా పూర్తిగా ధనస్వామ్య 'నాగరికత'కు ధారాదత్తం కాలేదు బుర్రకథలకు చెవులు కోసుకొంటున్నారు కూచిపూడి భాగవతులకు గూడా గిరాకీ కల్పిస్తున్నారు అంటే, జానపద కళారూపాల చేవ యథాతథంగా ఉంది అని ప్రజాభిమానాన్ని నిలుపుకొన్నందుకు ఏమిటి కారణం? వాటి వస్తువేగాక, రీతి కూడా యావత్సమాజానికి సామాన్యమైనది జానపద కళాకారుడు మన సుఖదుఃఖాలను కడుపకలుగుతున్నాడంటే, జానపద కళారూపాలలో సమాజజీవనం స్పందిస్తున్నదని చెప్పవచ్చును కళాకారుని వ్యక్తిగత అనుభూతి మనమీద రుద్దడంలేదు మన అనుభూతులుకూడా అందులో నిక్షేపించి వున్నాయి కాబట్టి తెలుగు యువకవులని నాకు కాబట్టి భయంలేదు

అయితే తెలుగు కవులకు ఒక విషయం గమనించాలి గేయకవిత్వం క్రమేపీ నిరాదరణకు లోనౌతున్నది కారణ మేమంటారు? రాసే విషయాలు రాసినా అరిగిపోయాయి ఇతివృత్తం మార్పు చెందడంలేదు అదే వేళ్ళ, అదే గుమాస్తా, అదే విప్లవం' రాసే పద్ధతి కూడా సహజ యారీకావడంలేదు పాటకు ఈ 'గేయం' ఏమాత్రం అనువుకావడం లేదు పోనీ పట్టి చదివించేటంత గట్టి పదకు ఉన్నదా అంటే అదీ కొరవడుతున్నది. చరణాలను తుంచి తెంచి నిలిపితే తప్ప, గద్యానికీ గేయానికీ భేదం తెలియడంలేదు గేయానికి ఒక రీతి, ఒక నీతి లేకుండాపోయాయి పద్యాలు వినివిని మచ్చికపడిన తెలుగు చెవులకు గేయమనేది విదేశీ వస్తువులకే వినిపిస్తున్నది అందుచేత మనకు ఒకనిర్మాణశిల్పం అత్యవసర మనిపిస్తున్నది మన పాఠకులు (ఇంకా ఎవరైనా మిగిలి ఉంటే) పల్లెల్లో ఉన్నా, పట్నాల్లో ఉన్నా, ఇంకా భూస్వామ్యావశేషాల నుప్పిట్లో ఉన్నవాళ్లు వాళ్ళ భావజాలం కూడా ఇంకా పూర్తిగా ధనస్వామ్య 'నాగరికత'కు ధారాదత్తం కాలేదు బుర్రకథలకు చెవులు కోసుకొంటున్నారు కూచిపూడి భాగవతులకు గూడా గిరాకీ కల్పిస్తున్నారు అంటే, జానపద కళారూపాల చేవ యథాతథంగా ఉంది అని ప్రజాభిమానాన్ని నిలుపుకొన్నందుకు ఏమిటి కారణం? వాటి వస్తువేగాక, రీతి కూడా యావత్సమాజానికి సామాన్యమైనది జానపద కళాకారుడు మన సుఖదుఃఖాలను కడుపకలుగుతున్నాడంటే, జానపద కళారూపాలలో సమాజజీవనం స్పందిస్తున్నదని చెప్పవచ్చును కళాకారుని వ్యక్తిగత అనుభూతి మనమీద రుద్దడంలేదు మన అనుభూతులుకూడా అందులో నిక్షేపించి వున్నాయి కాబట్టి తెలుగు యువకవులని నాకు కాబట్టి భయంలేదు

గ్రంథ సమీక్ష

జీర్ణవ్యాధులు - హేతువు, చికిత్స

రచన

డా॥ తోలేటి పేర్రాజు

వెల అయిదు రూపాయలు.

ప్రకాశకులు—

స్టూడెంట్సు హోమ్యో పబ్లిషింగు హౌస్, భీమవరం, (కృష్ణా జిల్లా)

డా॥ ఘటక్ వ్రాసిన 'క్రానిక్ డిసీజెస్' అను గ్రంథము ఆధారముగా, డా॥ పేర్రాజుగారు యీ పుస్తకమును వ్రాసినారు రచయిత ప్రభుత్వ వైద్య పరీక్షలకు వెళ్లువారిని దృష్టియందుంచుకొని, ప్రశ్నలు, సమాధానముల రూపంలో యీ గ్రంథమును రూపొందించియున్నారు

ప్రకృతి నతి బహు విచిత్రమైంది మానవుని ఎరుకతో నిమిత్తము లేకుండగనే, కొన్ని నిర్దిష్ట సూత్రములపై ప్రకృతి నడుచుచున్నది తన అధ్యయన వ్యాసంగములలో, నిరంతర పరిశోధనలలో మానవుడు ప్రకృతి నతి సూక్ష్మములను ఆకళింపు చేసుకొనుచున్నాడు ప్రకృతిని అదుపునకు తెచ్చి, ప్రకృతిపై ఆధిపత్యం వహిస్తున్నాడు

ప్రకృతిలో భాగమైన మానవశరీరం కూడా కొన్ని నిర్దిష్ట సూత్రములపై పని చేయుచున్నది వీటినికూడ మనం, మన పరిశోధనలలో తెలుసుకొనుచున్నాము

మానవ శరీరంలోని జీవశక్తి రోగక్రిములకు స్థావరము కల్పించకుండా బయటకు నెట్టివేస్తుంది తత్ఫలితముగానే చిడుము, జ్వరము, పడిశము, లివరు మొదలగు వివిధ వ్యాధుల రూపములలో రోగ క్రిమి నాశనము ప్రత్యక్షమగుచున్నది

పై వ్యాధుల రూపములో రోగ క్రిమినాశనం బహిర్ముఖమవడం ప్రాణి కోటికి ఒక వరదానమే రోగక్రిమినాశనం వ్యాధి రూపంలో అలా బహిర్ముఖ మవకపోయినచో, ప్రాణికోటి ఏనాడో తుడిచిపెట్టుకు పోయేది

అంతేకాక రోగక్రిమినాశనం, వ్యాధి రూపంలో బహిర్ముఖ మవడం అనే సూత్రానికి, సారూప్యౌషధ చికిత్సా సూత్రానికి తార్కిక సమన్వయం కుదురుచున్నది కాని పై ప్రకృతి సూత్రానికి, వైరూప్య చికిత్సా సూత్రానికి అట్టి సమన్వయం కుదురుటలేదు ఆచరణలో వైద్య యీ సత్యం అనేక వ్యాధుల చికిత్సలో బహిర్గత మవుచున్నది వైరూప్య సిద్ధాంత ప్రాతిపదికపై ఒక వ్యాధికి చికిత్స చేస్తే, అది కొంతకాలముపాటు మనుగుడ పడి, మరొక వ్యాధి రూపంలో బయల్పడుచునే యున్నది కాని దీనిని వైరూప్యసిద్ధాంత నిపుణులు మరొక నూతన వ్యాధిగా పేర్కొని చికిత్స చేయుట జరుగుచున్నది ఇట్టిది సారూప్యౌషధ సిద్ధాంత ప్రాతిపదికపై మాత్రం జరుగుట అసంభవము

సుఖవ్యాధుల విషయంలో చూస్తే యీ విషయం కొంత వేటు తెల్లవుతాగలదు అలోపతీయులు సవాయి పుండుకు చికిత్సచేసి పూర్తిగా నిర్మూలమైనదని చెప్పిన తర్వాతనే, ఆ రోగి రక్తము పరీక్షించగా వ్యాధిక్రిములు యింకను పొడగట్టుచున్నట్లు మన వైద్యులే అంగీకరించుచున్నారు.

ఈ సందర్భములోనే ఇంకొక విషయము పేర్కొనవలసి యున్నది ఒక కాలేజీవిద్యార్థికి మశూచికమువచ్చినది ఆ విద్యార్థితండ్రి ప్రారంభములో రెండు మూడు రోజులు హోమియోపైద్యము చేయించినాడు ఎందుచేతనో ఆస్మార్తుగా ఆ వైద్యము మాన్పించి, అలోపతి స్పెషలిస్టుచేత వైద్యము చేయించినాడు, రోగము ఉద్ధృతముగ నున్నది ఏమాత్రం కాలి లేకుండ శరీరమంతయు పొక్కులు లేచినవి చీము పట్టి యున్నవి ఆ దశలో ఆ స్పెషలిస్టు పెన్సిలిన్, లివరు ఎక్స్ట్రాక్టు మొదలగు యింజక్షన్లు యిచ్చినాడు రోగము అంతర్ముఖమైనది, పొక్కులు నల్లగా మాడిపోయినవి ఫలితముగా రోగి ప్రాణము కోల్పోవుట సంభవించినది ఇలాటి అనేక దుస్సంఘటనలను నిత్యం చూస్తూనే వున్నాము

ప్రస్తుతము బి సి జి వాక్సినేషను జాతీయ ప్రాతిపదికపై ఒక ఉద్యమ స్వరూపము తీసుకొన్నది కాని ఆచరణలో ఎంతవరకు ఫలితము కలుగగల

భావము సహజమైన మాత్రాఛందస్సులు కూడా మనం అమలు పెట్టవచ్చు

నేటి యుగంలో నిరాశకు తావు లేదు ఆదిమకాలంలో అరణ్యాలమీద, రాక్షసుల మీద, అశాస్త్రీయమీద మానవుడు సాధించిన విజయాలను బృహత్కావ్యాలలో (ఎపిక్) వర్ణించాయి ఇప్పుడు ఆర్థికారణ్యాలమీద, నరరూపరాక్షసులమీద, స్వార్థాహంకార ప్రవృత్తిమీద, అశేష జనసమూహాల అసంస్కృతిమీద, విశ్వాంతరాళంమీద, మానవుడు సాధిస్తున్న విజయాలకు తగిన బృహత్కావ్యాలు త్వరలో ఆవిర్భవిస్తాయి వ్యక్తిమాత్రుడికి పరిమితమైన గేయప్రక్రియ అంతర్ధానమౌతుంది కొత్తభావజాలం కొత్త ప్రక్రియలను సాధిస్తుంది

దశేది ఎవరికీ తెలియకున్నది ఒకసారి పరుగుచి సోకితే, రెండవసారి 70 శాతం కేసులలో వచ్చుటలేదు పరుగుచి టీకాలు కొంతవరకు వ్యాధి నిరోధకశక్తిని పెంపొందించగలవేగాని పైవిషయమునుబట్టి తెలుసుకొనగలుగుతున్నాం

కాని ఒకసారి క్షయవ్యాధి సోకిన తరువాత, దానికి తిరిగి ఆ వ్యాధి రాదనే గ్యారంటీ లేకపోగా, రాకడానికే ఎక్కువ అవకాశము కలదు అతనిలో విడిచిపెట్టకుండా, అతని కుటుంబము నకు కూడ ఎప్పుడైనను క్షయవ్యాధి సోకగల అవకాశమున్నది ఇట్టి స్థితిలో ఆరోగ్యవంతులనిలో క్షయవ్యాధి క్రిములను ఏ మోతాదులోనైనా గానివ్వండి, ప్రవేశపెట్టుటద్వారా క్షయ వ్యాధి సోకకుండ ఎట్లు కాపాడగలరో తెలియకున్నది క్షయక్రిములు రోగకారకములగాని, మరూచి క్రిములకలే రోగ నిరోధకములు కావు గదా! ఈ విషయమును విజ్ఞులు ఆలోచించవలసియున్నది దీని ఫలితములపై యింకను పరిశోధనలు జరుపవలసి యున్నది

వీటన్నిటిని బట్టి వైరూప్య చికిత్సా పద్ధతులకంటే, సారూప్యచికిత్సా పద్ధతులే ప్రకృతి నతి సూక్ష్మములతో సమన్వయము పొందుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. మానవుని ఆరోగ్యమును తీర్చి దిద్ది, దీర్ఘాయుర్దాయవంతులను చేయగలవి సారూప్య చికిత్సాపద్ధతులేనని తేలుచున్నది

అయిదు అధ్యాయములుగా విభజించి వ్రాసిన యీ సిద్ధాంత గ్రంథములో సోరా, సిఫిలిస్, సైకోసిస్ మియాజములను, ఆయా మియాజములను తెలియజేయు వివిధ లక్షణములను, ప్రతి మియాజముపై పనిచేయు ఔషధ పట్టికను, చికిత్సలో వైద్యానకు తలయు తదితర విషయములను వివరించి, జీర్ణ వ్యాధుల చికిత్సలో వైద్యునకు మార్గదర్శకముగా నుండునట్లు ఈ గ్రంథాన్ని రూపొందించారు రచయిత వీరి కృషి శ్లాఘనీయము

—భమిడి విశ్వేశ్వరశర్మ

ప్రశాంతి నిలయం

రచన శ్రీ వేమూరి వెంకటేశ్వర్లు బి ఏ, బి ఎల్ వెల రెండు రూపాయలు ప్రతులకు - రచయిత పేర, రేపల్లె, గుంటూరు జిల్లా

అనంతపురంజిల్లా పుట్టపర్తి అనే పూర్వాశ్రమంలో సత్యసాయి బాబా అనే యోగి వున్నారు ఇది ఆయన జీవిత చరిత్ర మహిమల సంకలనం

చిత్రరంగం

కళ - కళాకారుడు

మనం కళలను గురించి చర్చించినంతగా కూడా కళాకారులను గురించి చర్చించం ఇంటికప్పెక్కినవాడు అందరికళ్లా పడ్డట్టే, అహమాయిత్యం చేసిగాని, అందరి దృష్టినీ ఆకట్టే కొత్త మార్గాలు తొక్కిగాని, శిష్యగణం చేత ప్రచారం చేయించుకుని అధిక సంఖ్యాకుల విశ్వాసాలను గట్టిగా బలపరిచో, నిజంగా ప్రతిభ ఉండో పైకి తోసుకువచ్చిన కళాకారుణ్ణి ఆరాధించటం తప్ప సంఘం కళను పట్టించుకున్నంతగా కళాకారుణ్ణి పట్టరిచుకోదు

కాని కళాకారుడు కిలం కాదు, తుంచే కాదు, స్వరస్థాయాలు కాదు - మనిషి; సంఘంతో నిర్దిష్టమైన సంబంధాలు కలిగి, ఒక నిర్దిష్ట ప్రయోజనాన్ని ఆశించి తన సృజనను ప్రయోగించి కళను సృష్టించే మనిషి. ఈ పరిస్థితిలో కళాకారుడిని గురించీ, కళా సృష్టిని గురించీ ఇటీవల నేను చదివిన కొన్ని విషయాలు - సిద్ధాంతాలు - ఆశ్చర్యకరంగా ఉన్నాయి

ఈ సిద్ధాంతం చూడండి కళాకారుడు కళా సృష్టి చేసేటప్పుడు మాత్రమే ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తిగా ఉంటాడు కళను అంచనాకట్టేటప్పుడు కళాకారుడి జీవితాన్ని పరిగణించకూడదు కళలోఉన్న గొప్పతనాన్ని మాత్రమే అంచనాకెయ్యాలి కళకు వేర వ్యక్తిత్వం ఉండాలి

ఈ ధోరణిని పనిపెట్టుకుని సమర్థించటానికి ప్రయత్నించినా నేను కొంతవరకే విజయం పొందగలుగుతాను ఆ పరిమితి నూహించి అటు తరువాత ఈ ధోరణివల్ల కలిగే నష్టాలు పేర్కొంటాను

అనురాధపురి శిల్పాలు మొదలైన ప్రాచీన శిల్పాలు తయారుచేసినవారికి మనకు తెలియదు అజంతా చిత్రాలను చూసి ఆనందించేవారంతా ఆ చిత్రకారుల జీవితా లెలాటివనీ అడిగి తెలుసుకోనవసరంలేదు అట్లాగే ప్రాచీన కవులూ, వారి చరిత్రలూ మరుగైపోయినా వారి గ్రంథాలు నేటికీ నిలిచివున్నాయి వాటిని మనం నిరాక్షేపణగా చదివి ఆనందిస్తున్నాం ఈ దృష్టితో చూస్తే కళాకారుడి జీవితానికీ, కళకూ ముడిపెట్టటంలో అర్థం లేదనిపిస్తుంది

అయితే ఈ దృష్టిథాన్నే ప్రమాణంగా పెట్టుకుంటే ఏం జరుగుతుంది ఒక సమాధిలాటి స్థితిలోకివెళ్ళి కళాకారుడు కళను సృష్టించి, ప్రపంచం మీద వదులుతాడు అది అతడి జీవితాన్ని ఏవిధంగానూ ప్రతిబింబించదు - ప్రతిబింబించనవసరంలేదు ఆ కళాకారుడు లోభియై ఉండి దాతృత్వాన్ని ఆశాశాని కెత్తవచ్చు జేబుదొంగ అయిఉండి జేబుభిక్షాన్ని ఉపదేశించవచ్చు స్త్రీ లంపటుడై ఉండి ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని ఘనంగా చిత్రించవచ్చు అతనికళ ఘనమైనదికావచ్చు, అతను నీచుడు కావచ్చు

కళాకారుడికి "పాక్కు" ఉంటే కళాస్వాదకుడికికూడా ఉండితీరాలి అతను కూడా ఒక "సమాధి"లోకివెళ్ళి కళను ఆనందించి తిరిగి తన నిత్యజీవితంలో అడుగుపెడతాడు ఆ కళయొక్క ప్రభావం వాడిపైన ఉండకపరమేముంది? కళాకారుడికి, జీవితానికి విలక్షణంగా ఉన్నట్టే సాంఘిక జీవితానికూడా విలక్షణంగాఉండి ఆరాధనీయం గాకచ్చు నన్నమాట! క్రియకు కళ నిష్ప్రయోజనం!

కళనిష్ప్రయోజనమే అయితే దాని యొక్క ఉచ్చనీచాలు నిర్ణయించటానికి ప్రమాణాలేమి ఉంటాయి అన్న ప్రశ్నకలుగుతుంది. దీనికి సరి అయిన సమాధానం లేదు

కళ నిష్ప్రయోజనమని వాదించే వాళ్ళుకూడా దానికి కొన్ని మానసిక, ఆధ్యాత్మిక మహత్తులు అంటగడతారు గదా అది "ప్రక్షాళనం" చేస్తుంది "పునీతం చేస్తుంది" అని చెబుతారు కళ కు యిచే ఆశయమనుకున్నప్పటికీ అది కళాకారుణ్ణి ప్రక్షాళనచేసి పునీతుణ్ణి చేస్తుందన్న ప్రశ్న కలుగుతుంది ఈ ఊబిలో దిగబడే కంటే కళకు జీవితంతో సంబంధం లేదనీ, అందులో ఉచ్చనీచాలు లేవనీ అనుకోటమే తేలికైనపని కానికళాకారుణ్ణి చెప్పకోనే వాడెవడూ ఈ మాట అనే స్థితికి దిగజారడు

కళాకారుడి జీవితానికీ, కళకూ ముడిపెట్టరాదనుకోవటంలోనే అసలు పొరపాటున్నది ఈ రెంటికీ సంబంధం ఉండటమే కాక చాలా సన్నిహిత సంబంధం ఉన్నది కళాసృష్టికి ప్రేరణ ఇచ్చేది జీవితం, కళకూ కళాకారుడి జీవితానికి కూడా రూపం కల్పించేది అతని సాంఘిక భావాలు కళాకారుడు ఆత్మద్రోహం చేసుకోవటం సాధ్యం కాదని నేననను సంసార లంపటంలో నుంచి బయట పడటానికి అణుమాత్రమైనా ప్రయత్నం చెయ్యనివాడు అత్యుత్తరమైన వేదాంతాన్ని తన రచనల్లో ప్రకటింపవచ్చు అంతకంటే కూడా రెట్టింపు "లౌకికులు" భేషని పెచ్చుకోవచ్చు కాని ఇటువంటి కళాకారులూ, వాళ్ళ కళలూ ఒక్కటికి ఉత్తరుస్థాయి నందుకోలేవు ఆ కళలలో ఉండే "వంచన" సరుకాలికులు అర్థం చేసుకోకపోతే తరువాత వాళ్లయినా కళలో కళాకారుడికి చిత్తశుద్ధి లోపించటం కనిపెట్టకపోరు కొద్దిరుంది అమాయకులు "ఉదాత్తమం"గా గణించిన కళాకృతులు కాల గర్భంలో లీనంకావటం జరిగింది చిత్తశుద్ధితో సృష్టించిన కళలు జీవించే ఉన్నాయి

కళలంటే అభిమానంగలవారు కళాకారుడి ఆత్మవంచనకు, పరవంచనకు అవకాశం కల్పించే సిద్ధాంతాలను చేయరాదు పోతనగారి భాగవతం ఈనాటి జీవితానికి ప్రమాణగ్రంథం కాకపోవచ్చు కాని పోతన చిత్తశుద్ధి భాగవతంనిండా కనిపిస్తుంది త్యాగరాజు భక్తిగురించీ, నన్నయభట్టు, తిక్కన సోమయాజుల సంఘ శ్రేయోభిలాషా, అజంతా చిత్రకారుల మతాభిమానమూ కంకించటానికి ఎవరికీ హక్కుండదు వ్యాపారకళల సృష్టించేవారి మాట చెప్పలేం గానివీకళలింకంగారూ, అప్పారావుగారూ తమ రచనలను తమ జీవితాలనుంచి వేరుచేయటాన్ని గురించి ఏమనుకుంటారో మనం ఊహించకచ్చు మన ఎదుట చలంగారు కనుపడటం నుంచి

భావకుడు సహజమైన మాత్రాఛందస్సులు కూడా మనం అమలు పెట్టవచ్చు

నేటి యుగంలో నిరాశకు తావు లేదు ఆదిమకాలంలో అరణ్యాలమీద, రాక్షసుల మీద, అశాస్త్రీయమీద మానవుడు సాధించిన విజయాలను బృహత్కావ్యాలలో (ఎపిక్) వర్ణించాయి ఇప్పుడు ఆర్థికారణ్యాలమీద, నరరూపరాక్షసులమీద, స్వార్థాహంకార ప్రవృత్తిమీద, అశేష జనసమూహాల అసంస్కృతిమీద, విశ్వాంతరాళంమీద, మానవుడు సాధిస్తున్న విజయాలకు తగిన బృహత్కావ్యాలు త్వరలో ఆవిర్భవిస్తాయి వ్యక్తిమాత్రుడికి పరిమితమైన గేయప్రక్రియ అంతర్ధానమౌతుంది కొత్తభావజాలం కొత్త ప్రక్రియలను సాధిస్తుంది

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

తాను ఆ పరిమితి నూహించి అటు తరువాత ఈ ధోరణివల్ల కలిగే నష్టాలు పేర్కొంటాను

అనురాధపురి శిల్పాలు మొదలైన ప్రాచీన శిల్పాలు తయారుచేసినవారికి మనకు తెలియదు అజంతా చిత్రాలను చూసి ఆనందించేవారంతా ఆ చిత్రకారుల జీవితా లెలాటివనీ అడిగి తెలుసుకోనవసరంలేదు అట్లాగే ప్రాచీన కవులూ, వారి చరిత్రలూ మరుగైపోయినా వారి గ్రంథాలు నేటికీ నిలిచివున్నాయి వాటిని మనం నిరాక్షేపణగా చదివి ఆనందిస్తున్నాం ఈ దృష్టితో చూస్తే కళాకారుడి జీవితానికీ, కళకూ ముడిపెట్టటంలో అర్థం లేదనిపిస్తుంది

అయితే ఈ దృష్టిథాన్నే ప్రమాణంగా పెట్టుకుంటే ఏం జరుగుతుంది ఒక సమాధిలాటి స్థితిలోకివెళ్ళి కళాకారుడు కళను సృష్టించి, ప్రపంచం మీద వదులుతాడు అది అతడి జీవితాన్ని ఏవిధంగానూ ప్రతిబింబించదు - ప్రతిబింబించనవసరంలేదు ఆ కళాకారుడు లోభియై ఉండి దాతృత్వాన్ని ఆశాశాని కెత్తవచ్చు జేబుద్రోహి అయిఉండి జేబుభిక్షాన్ని ఉపదేశించవచ్చు స్త్రీ లంపటుడై ఉండి ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని ఘనంగా చిత్రించవచ్చు అతనికళ ఘనమైనదికావచ్చు, అతను నీచుడు కావచ్చు

కళాకారుడికి "పాక్కు" ఉంటే కళాస్వాదకుడికికూడా ఉండితీరాలి అతను కూడా ఒక "సమాధి"లోకివెళ్ళి కళను ఆనందించి తిరిగి తన నిత్యజీవితంలో అడుగుపెడతాడు ఆ కళ

అరకులోయలో పట్టు పరిశ్రమ అభివృద్ధికిగల అవకాశాలు

తృతీయ ప్రణాళికలో 300 ఎకరాలలో మల్బరీచెట్లు పెంచాలని సూచన

విశాఖపట్నంజిల్లా అరకులోయలో పట్టుపరిశ్రమాభివృద్ధికి మంచి అవకాశాలు ఉన్నాయని ఈ వ్యాస రచయిత తెలియజేస్తున్నారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తృతీయ ప్రణాళికలో కనీసం 300 ఎకరాలలో నైనా మల్బరీ చెట్లు పెంచడానికి పూనుకోవాలని సూచిస్తున్నారు

అరకులోయ విశాలమైన అటవీ ప్రాంతం ఇది విశాఖపట్నం జిల్లాలో సముద్రమట్టానికి 3000 అడుగుల ఎత్తున వున్నది తూలోయలో వర్షపాతం ఎక్కువ ఇది మల్బరీ వ్యవసాయానికి, పట్టుపరిశ్రమకు చాలా అవసరం ఈ లోయలో పాడుచేయని బురదనేల 10 వేలఎక